

не е ясно. Авторътъ на бележката, схимникъ, се сочи на повече още 120 годишна възрастъ: **Свръшителю боу ѿц амниь. Хсъ зало и конецъ.** **Писа ражамн юромонаха скимника грѣшнаго имашн лѣт. рк (120).** пауе вѣщe, да помалъте, а вѣсь бѣ, амниь

(Споменик XXX, 43).

2. — Скопие. Книжарница на Кара-Трифуна. Печатането на книги съ кирилица за южните славяни почнало още отъ 1493 г. въ Цетине. То се засилило презъ следния XV в., когато били открити печатници въ Венеция, Грачаница, Милешево, Бѣлградъ и пр. Венециянската печатница превъзхождала всичи други, тя имала и словоливница и продавала печатарски материали на другите малки славянски печатници. Въ нея почнали да работятъ и първите български печатари, които били донѣйде и книжовници. Излѣзлите тамъ книги били предназначени за южното православно славянство. Така, въ послесловието на молитвенника, печатанъ въ 1520 г., господарътъ на печатницата Божидаръ Вуковичъ казва, че като поревновалъ по книгите, печатани за чужди народи, замислилъ да извади такива и за своите сънародници: **желаніемъ вѣжделехъ и наша срѣбъскаа же бѣлгърѣскаа таождѣ на типарехъ съставити . . . да испльнимъ вѣсако недостатъчство въ божествыныхъ црквахъ книгъ, иже есть оумаленое иновѣрными изыки.** Въ 1566 год. виждаме въ Венеция българския печатарь Яковъ да печата своя часовъ. Той билъ родомъ отъ покрайната Каменица, при града Коласия (Кюстендиль), въ полите на Осогово, или както казва той за себе си: **Изидохъ ѿ Македониe ѿчтва моего . . .** азъ оубо Яковъ родъ и ѿчтвомъ вехъ иже въ подъкъръли великие гори **Осоговици** близъ Колосискаго града ѿ места нарицаема Камена река. ѿ племена сценіческаго и нарочитаго страни твое ѿ дрѣвнѣ врѣменъ. Яковъ печаталъ по старите калъпи, останали отъ нѣкогашния печатарь Божидара: въ градъ **Бенетиа** и тамо ѿбрѣтохъ стари калапы Божидара воевода оубо егова сїа Еиценца. ѿ многими врѣмени неписали. и почехъ пысати (= да печатамъ) си мале книге . . . Три години следъ този Якова се вестява въ Венеция неговъ съименникъ, Яковъ Крайковъ отъ София и, като помощникъ въ печатницата на Иеронима Загуровичъ (отъ Которъ), напе-